

DÖMDÖDÖM

Lázár Ervin meséje alapján írta: Pass Andrea

Részlet

AROMO Arról van szó, kérlek szépen, hogy Bruckner Szigfrid azt állítja, ő itt a legnagyobb költő, és bármelyikünkénél szebb verset tud kitalálni. Egyszóval hengeg.

BRUCKNER Még hogy én hengegek?! Igenis...

Mikkamakka újra befogja a fülét.

MAMINTI Bruckner Szigfrid maradj csendben! Hadd mondja végig Aromo!

Bruckner Szigfrid duzzogva elhallgat.

AROMO Elhatároztuk hát, hogy költői versenyt rendezünk. Mindenki költ egy verset, és a végén te meg Maminti, a kicsi zöld tündér eldöntitek, hogy ki kapja az első díjat.

BRUCKNER Természetesen az én versem.

LAJOS *(elgondolkodva)* Második díj nem lesz?

MIKKAMAKKA Legyen?

Nagy Zoárd jelentkezik.

MIKKAMAKKA Hallgatunk, Nagy Zoárd.

ZOÁRD Én, mint a négyszögletű kerekdő lépkedő fenyőfája, aki körbe sétáltam a Föld golyót, kijelenthetem, hogy a világ összes táján létezik második díj. Éppen ezért nálunk ne legyen. Senki sem szeret második lenni. Igaz, Ló Szerafin?

LÓ SZERAFIN De még mennyire, hogy igaz! Főleg nem harmadik!

BRUCKNER *(félre)* Hát persze... Nem akartok másodikak lenni... Főleg nem harmadikak...

MIKKAMAKKA Többiek?

LAJOS Rendben.

VACSKAMATI Oké.

DÖMDÖDÖM Dömdödöm.

MIKKAMAKKA Jól van, akkor ki akar versenyezni?

Fölemelik a kezüket, Vacskamati kicsit késve és bizonytalanul, Szörnyeteg Lajos pedig a fejéhez kap.

LAJOS Jaj!

AROMO Mit nem értesz, Szörnyeteg Lajos?

LAJOS *(meglepődve)* Azt hiszem, van egy ötletem...

LÓ SZERAFIN Nekem meg ihletem!

BRUCKNER Az enyém már kész is!

AROMO De még nem írtad le.

BRUCKNER Még nem. Mert nincs itt az íróasztalom.

VACSKAMATI Tényleg jó lenne egy íróasztal... Meg szotyí.

LÓ SZERAFIN *(egy zacskó szotyit nyújt felé)* Tessék, Vacskamati.

VACSKAMATI Köszönöm, Ló Szerafin!

LÓ SZERAFIN De most ne köpködd szét a héját!

NAGY ZOÁRD Maminti, asztalt tudsz esetleg varázsolni?

MAMINTI Tudok.

AROMO Akkor lennél olyan kedves és varázsolnál nekünk?

MAMINTI Természetesen, Aromo. Hova varázsoljam?

MIND Oda!

Mindenki más irányba mutat, többször nekifutnak, de sosem mutatnak egy pontra.

AROMO Kéne egy iránytű.

Nagy Zoárd elővesz egyet a hátizsákjából, de az sem segít.

BRUCKNER *(liheg, elfáradt a mutogatásban, és meg is unta)* Hol van már az az asztal, Maminti?

MAMINTI Hát hol legyen? Meg tudtatok egyezni?

BRUCKNER Azt hiszed, az olyan csodakönnyű dolog? A megegyezés?

VACSKAMATI Főleg egy olyan erdőben, ami négyszögletű is meg nem is, kerek is, meg nem is...

AROMO Nincs igazad, Vacskamati. Ez az erdő négyszögletű is és kerek is!

LAJOS Jaj...

LÓ SZERAFIN Mi a baj, kedves Lajos?

LAJOS Csak megpróbáltam elképzelni.

ZOÁRD Mit? Az erdőt? De hát itt van az orrod előtt!

Lajos lenéz az orra elé a földre.

BRUCKNER Csak nem csukott szemmel jártál eddig, Szörnyeteg Lajos?

AROMO Hiába jársz nyitott szemmel, akkor sem láthatod egyszerre a négyszögletű kerek erdőt. Tudniillik ez itt csak egy kis része a nagy egésznek.

LAJOS Jajaj... *(fejéhez kap)*

BRUCKNER Hogy lenne ez csak egy kis része? Pont ekkora és pont. *(mutatja is)*

NAGY ZOÁRD Nem Bruckner Szigfrid, ennél sokkal nagyobb, ez itt csak egy tisztás.

LAJOS Jajajaj...

BRUCKNER Én is tudom, hogy ez itt csak egy tisztás. Csak nem „csak egy tisztás”, hanem A tisztás. A mi tisztásunk!

Többiek is beszállnak a vitába, majd Szörnyeteg Lajos elordítja magát, ami inkább hangos, mint félelmetes, mindenesetre sikerül meglepnie a többieket, akik elnémulnak.

LAJOS Elnézést. Remélem nem ijedt meg senki.

Többiek nemet intenek a fejükkel.

LAJOS Csak annyit szerettem volna mondani, hogy ne várjatok rá, hogy megértsem. Nyugodtan elkezdhetjük a versenyt.